

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra občanského práva

P o s u d e k

diplomové práce Veroniky Vejnarové

„Přídavné spoluvlastnictví“

Posuzovaná diplomová práce o rozsahu 42 stran vlastního textu s úvodem a závěrem (v nichž diplomantka prezentuje velmi ambiciózní, smělé cíle), resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátem, je členěna do 7 částí, dále v částech čtvrté a páté do kapitol.

Diplomantka užívá časté, mnohdy obsáhlé citace z doktrinárních zdrojů, komentářové literatury, rovněž tak textů zákonných či judikatury. Tato skutečnost nezvyšuje hodnotu a kvalitu práce, v řadě případů to lze považovat za nadbytečné. V této souvislosti konstatuji, že jsem neshledal nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu (viz pokyn děkana FPR č. 23D/2011). Spíše naopak, možná by si určitou výtku zasloužily některé snad nadbytečné odkazy; autorka cituje prameny i tam, kde nic objeveného nepřináší a bez invence předpis spíše citují než interpretují.

Je třeba vzít v úvahu, že zvolené téma diplomové práce není snadné. Prakticky nový institut upravený zákonem č. 89/2012 Sb. s účinností od 1.1.2014, zatím postrádá významnou a četnou judikaturu, jakož i řešení aplikačních problémů komentářovou literaturou apod.

Traktovaná látka je vhodně rozvržena do částí týkajících se nejprve nutného vymezení základních pojmů a obecných otázek spoluvlastnictví, resp. přídavného spoluvlastnictví. Úvodní historický exkurs, kterému je věnován skutečně jen nezbytný rozsah, je vhodným úvodem do problematiky a může napomoci lepšímu pochopení úpravy aktuální; totéž lze konstatovat o expozé o zahraniční (švýcarské) právní úpravě. Následuje gros práce, tedy pojednání o užívání věci, která je předmětem přídavného spoluvlastnictví. V prezentaci úpravy de lege lata věnuje autorka každému z pojednávaných institutů odpovídající pozornost, práci lze považovat z tohoto pohledu za vyváženou. Systematiku práce lze hodnotit pozitivně.

Věcných nesprávností se v zásadě diplomantka při výkladu nedopouští, resp. nemohla dopustit; ostatně jedná se o kompilát z prací renomovaných autorů. Soudím, že diplomová práce nemusí vždy zřetelně obohatit právní vědu, neb i dobrý kompilát z doktrinárních a judiciálních zdrojů má svůj význam a může se stát vhodnou studijní pomůckou, prolegomenou k zásadnějšímu studiu dané problematiky. Z tohoto pohledu hodnotím diplomovou práci jako dobrou, byť již vzpomínané ambice (kompletní, ucelený pohled, podrobný rozbor) nebyly až tak naplněny. Nicméně lze jistě kvitovat pokusy diplomantky o vlastní interpretaci; k úvahám de lege ferenda ovšem příliš odvahy nenalezla.

Z hlediska přístupu diplomantky k tématu lze jistě hodnotit její aktivitu, samostatnou práci při excerpci literatury a judikatury, jakož i dalších zdrojů, které jsou vytěžovány z hlediska jejich závažnosti a obsahové významnosti v podstatě kompletně. Dané zdroje taktuje srozumitelným způsobem.

Diplomantka vysvětlí

- str. 19 - byl-li spoluvlastník protiprávně vyloučen, tak přijetím satisfakce ve formě neplacení nákladů to vyloučení akceptoval?
- str. 49 - co by žalovali ostatní spoluvlastníci, jak by zněl žalobní petit?
- str. 50 - tvrzení, že správcem nemůže být třetí osoba, tedy musí to být jeden ze spoluvlastníků, ovšem dříve v textu se tvrdí, že toto vymezení se týká solidární odpovědnost, tedy že správce může být třetí osobou, pouze by neodpovídal solidárně se spoluvlastníky.

Závěr:

Diplomovou práci hodnotím jako zdařilou, navrhuji klasifikaci „velmi dobře“ a doporučuji ji k obhajobě.

V Plzni dne 5. května 2024

JUDr. Alexander Šíma
vedoucí diplomové práce